

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís
Bonada, Xevi Camprubi i Enric Rimbau

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Ana
Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardi, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sáez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscou*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Diez
(*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla
(*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C.
Serra (*Berlin*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*),
Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar
Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simón,
Lluc Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi
Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play
i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Ofec i eficiència

De manera creixent, la pressió dels mercats financers internacionals es va aplicant contra el deute públic de les comunitats autònomes de l'estat espanyol. La percepció dels experts és que aquest nivell administratiu no té tanta capacitat de resistència contra l'especulació com l'estat.

A més a més, aquests mercats són ben conscients que l'actitud de Madrid és notablement ambigua, és a dir, que no queda gens clar que els recursos estatals s'orientessin al rescat del deute públic autonòmic. De fet, una mostra evident d'aquesta política, ni que sigui referida a un altre nivell administratiu, ha estat la negativa de José Luis Rodríguez Zapatero a l'hora d'encarar l'enorme deute públic que ha acumulat l'Ajuntament de Madrid.

En aquest sentit, hi ha hagut una depreciació constant de la qualificació que adjudiquen les principals agències de ràting al deute públic que han emès bona part dels governs autonòmics. La darrera dada és que Standard & Poors ha decidit de sotmetre el deute del Principat a "vigilància negativa" durant els mesos vinents, una decisió que pesa també sobre emissions tan dubtoses com les que manté el govern grec en el mercat financer internacional. De moment, la qualificació del deute català no ha baixat fins als nivells del grec, però segueix una tendència molt clara a allunyar-se dels nivells òptims en què s'havia situat no fa pas gaires anys.

Tot plegat ha encès algunes alarmes a l'àmbit internacional. Però el fet pitjor és que aquesta manca de fiabilitat financera de les institucions arriba a les societats i als ciutadans administrats. Els governs català, balear i valencià comencen a incomplir algunes de les obligacions que havien contret. Hi ha tota mena de casos sagnants que en molts casos afecten directament l'economia d'empreses i professionals que dediquen una part de l'activitat a treballar per a l'administració pública. La paradoxa és que, al final, els governs que haurien de proveir de garanties el marc d'intercanvis de mercaderies i serveis s'han acabat convertint en uns dels principals morosos del sistema, cosa que ha originat tota mena de perjudicis al funcionament normal de l'economia.

La crisi no té cap horitzó clar de recuperació. Si més no, ara per ara. De manera que és importantíssim que els governs del País Valencià, les illes Balears i Catalunya atenyin un doble objectiu: limitar al màxim el dèficit fiscal que els ofega i, paral·lelament, aconseguir una millora clara en l'efectivitat de les seves administracions. Ens hi va el futur.

Als nostres lectors



Els cotxes oficials del govern valencià –quan els serveis ho permeten– es dediquen a repartir el correu oficial. No és cap broma, això passa. De la mateixa manera que els advocats del torn d'ofici fa mesos que protesten perquè no cobren els honoraris que els deu el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya. El cas és que els governs de nivell autonòmic van arribant al límit de la capacitat de resistència financera i els símptomes d'aquesta situació afecten les societats que són administrades. Quan hi ha un nou govern a Barcelona i els executius valencià i balear són al final de les legislatures respectives, aquesta setmana a EL TEMPS volen analitzar, a fons, què passa a les finances públiques dels Països Catalans.

Salvador Cot